

1775

1. ^{*} Aekermannus : Rhapsodiae supplementa. Programma,
quo memoriam Aekermannianam indicunt.
2. ^{*} Borusus : Rhapsodiae supplementa. Programma,
quo ordinarius senior caeterisque fac. jur. auctores
memoriam Borusianam indicunt.
3. ^{*y} Langen, Christianus Augustus, de : Rhapsodiae
supplementa. Programma, quo ordinarius senior
caeterisque Doctores fac. jur. . . . examen
Christiani Augusti de Langen testantur.
4. Amell, Gulphidius Augustus : Quaedam Taciti de
Germania libello fides est adhibenda. ?
5. Bauer, Hermannus Europaeus, fac. jur. pro-cancellarius : An debitori praevia ~~et~~ creditoris interpellatione solvere obligato concedenda est praescriptionis exceptio. Programma, quo sollemnia inaugurata Joanni Augusti Barthelii indicunt.

1775

6. Bauer, Henricus Gottfriedus, fac. jur. praecent.
Carnis: Brevi commentatus super decr. Sax. 16
J. a. 1746. Program, quo sollemniter Doctoria
Friederici Wilhelmi Landi Sartoris indicat.
7. Bauerus, Henricus Gottfriedus: super decisione
Et. Sax. 15 J. a. 1746.
8. Bauerus, Henricus Gottfriedus: super decisione
Et. Sax. 14 J. a. 1746.
9. Bauerus, Henricus Gottfriedus: super decisione
Et. Sax. 17 J. a. 1746
10. Bauerus, Henricus Gottfriedus: Quaedam
de patria potestate
11. Brieschen, Carolus Franciscus: De factorum attributi-
onum interpretatione
12. Breuning, Christianus Hess: An venditio impuguari
possit et reservata nimis edimenta vulgus
den hursperg.
13. Breuning, Christianus Hess: An locatio et conductio
clericis et militibus sit prohibita?

1775

14. Breuning, Christianus Hues: An Meutorianum Hlum
prossit filio familias peculium irregulare habenti?
15. Breuning, Christianus Hues: An facta delegatione in debiti
condictioni locus dari possit?
16. Breuning, Christianus Hues: An prohibita est donatio
a marito per alium uxori facta?
17. Breuning, Christianus Hues: An legatum haereditatem
ex testamento in codicillis invidiosum inuoluit
legati ademptionem?
18. Breuning, Christianus Hues: An ob sterilitatem
in reservatis ad alimenta vulgo des Ursprung reuocari
suo iure sit?
19. Breuning, Christianus Hues: An patrem habenti
hodie tutor dari possit?
20. Breuning, Christianus Hues: An valeat rei heredi-
tariae venditio ab herede facta invito coherede?
21. Breuning, Christianus Hues: An seruitia rustica
principi praestanda veniant ex possessione
praediorum rusticorum.

1775

22. Breuning, ^{hunc} Christianus Huer: Dubia circa varietatem
legis actiones actuumque legitimorum in interpretatione.
23. Breuning, Christianus Huer: Quæstio juris contro-
versi, cui thesaurus in fundo alieno illicitis
artibus inventus cedat?
24. Breuning, Christianus Huer: An privilegia non subditi
data possint?
25. Breuning, Christianus Huer: An amicabile
compositione tentata ab incompetente iudice
fiat prægatio fori?
26. Breuning, Christianus Huer: An condici possit
linguam in delictum, quod alieno solo in acrifi-
catum est.
27. Breuning, Christianus Huer: An colonus successori
in conductione præstet damnum fatale?
28. Breuning, Christianus Huer. De differentiis juris contro-
versi inter pharmacopæicos et mercatores circa
merces simplices pharmacopæicas.

29. Breuning, Christianus Huer: An contumacia
 non comparantio faciat, ab interveniente citatione
 exorta possit recedi?
30. Breuning, Christianus Huer: De reum, quae in
 dominio sunt, pretio, ejusque causa et justitia.
31. Breuning, Christianus Huer: An rei legatae ademptio
 fiat datione illius in debem?
32. Breuning, Christianus Huer: An inutilis omnino
 sit renunciatio conditionis in debiti?
33. Breuning, Christianus Huer: An legati ^{vindicatio} ~~vindicatio~~
 et petitio ex testamento electivae competat
 legatario?
34. Breuning, Christianus Huer: An ob promissam et
 non solutam debem in aristis conjungens expel-
 lere possit?
35. Breuning, Christianus Huer: An spurius, cujus
 pater intertus, comparandus sit cum filio
 naturali?

1775

36. Breuning, Christianus Henr: De eo, quod jure naturali justum habetur, circa autochrysum. ~~F~~
- 37^a Breuning, Christianus Henr: An Tutor, qui pecunias papillares sub hypotheca creditur, in subsidium teneatur?
- 37^b Hommelius, Carolus Ferdinandus: Oratio de quaestione. . . . Programma, quo solennia doctoralia Joh. Ferd. Mor de Haber-Konig indicit.
38. Hommelius, Carolus Ferdinandus; fac. jur. procancl. larius: Oratio de quaestione supplementa. Programma, quo solennia doctoralia Caroli Frederici Weinhaldi indicit.
39. Hommelius, Carolus Ferdin.: Oratio de quaestione supplementa.
40. Hommelius, Carolus Ferdin.: Monarchomachi et Machiavelles in concordiam ad ducti.

26. ...
 27. ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...
 32. ...
 33. ...
 34. ...
 35. ...

1096.

1775,9.

SUPER
DECIS. EL. SAXON. XVII.
D. A. MDCCXLVI.

DISSERTATIO
QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS
CONSENSV
PRAESIDE
D. HENRICO GODOFREDO BAVERO
SVPR. CVR. PROVINC. ET COLLEG. ICTOR. ASSESS.
PANDECTAR. ANTECESS. ORDINAR. RELL.
D. I. IVNII A. C. MD'CCLXXV.
IN AVDITORIO ICTORVM
TVEBITVR
CAROLVS FRIDERICVS SCHLOSSER
PIRNAV. MISN.

LIPSIAE
EX OFFICINA LANGENHEMIA.

DECIS. ET. SAXON. XVII.
D. A. MDCCXVI.

DISERTATIO
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS
CONSENSV
P. N. A. E. S. I. D. E.
D. HENRICO GODOFREDO BAVARO
IN A. V. D. I. C. T. O. R. V. M.
TYRITV.
CAROLVS FRIDERICVS SCHLOSSER

PRISIAE
ET OFFICINA LANGENHEIMIA

Q. D. B. V.

§. I.

Iam deuolutus in eum ex Decisionibus nouissimis locum, qui difficillimus intellectu, quemadmodum obseruare licuit, est iuris interpretibus, fatis mihi praestitisse videbor, si veram legis sententiam sic exposuero, vt nulla lectori obscuritas superesse possit. Constitutum erat LXVta ex antiquioribus Decisionibus, non licere emtionibus venditionibus aliisque pactionibus fundos a feuris, censibus, aliisque tributis vel Principi vel emphyteuseis censusue domino praestandis liberare. Factaque adeo eiusmodi conuentione nihil quidem contra Principem aliumue eiusmodi iure reali potentem efficiebatur, attamen is, qui alteri fundum ab hisce oneribus immunem promiserat, ob defectum promissae liberationis indemnem praestare tenebatur stipulatorem.

A 2

§. II.

§. II.

Nostra Decisio etiam hanc obligationem, praestandi id, quod interest, ab eiusmodi conventionibus abesse iubet, easque omnino nullas efficit. Ut successor teneatur obligationes reales omnes, quae onera καὶ ἐξοχὴν audiunt, agnoscere et praestare, nec habeat venditorem aliusue generis antecessorem ex immunitatis promissione sibi obligatum. Quod si tamen venditor ex promissione emptori facta, nostraque lege reprobata, tributa censum canonemue soluerit, num habet possessorem, cuius quasi negotia gesta sint, obligatum? Nequaquam. Solut enim ex promisso, ex quo etiam civilem descendere noluit lex nostra obligationem, naturalem ex eo oriundam non sustulit.

§. III.

Continet vero lex nostra duas partes, quae quoniam saepius non rite, et ut res postulat, fecernuntur, inde fit, ut falsam Latori sententiam affingant, super oblatisque controuersis sinistre iudicent. Altera quippe pars ad negotia ante Decisionem peracta pertinet, et iis, quae dixi in superiore §pho, omnino absoluitur. Modo, quod per se omnes intelligunt, nores, praescriptionis prohibitionem, etsi de negotiis nostram legem antecedentibus praedicatur, non minus ad subsequenta pertinere. Altera spectat ad conventiones ante hanc legem initas, quae quidem varia complectitur capita.

§. IV.

Primo aerarii feudalis, dominorumque vel emphyteuticos vel census iura per antiquam *Decision. LXV.* ab eiusmodi conventionibus vindicata adeo confirmat, ut simul ea praescriptionis exceptione interuerti prohibeat, modo conuencio, quod ad feudae aerarium attinet, non ultra quadraginta annos antecesserit citatam decisionem, praeterea eam
secuta

fecuta fuerit. Vt, quoniam scimus, anno praeteriti saeculi sexagesimo primo veteres decisiones factas esse publici iuris, exemptio ab oneribus contra staurae aerarium nihil efficiat, nisi diem vigesimum secundum Iunii anni vigesimi primi exacti saeculi antegrediatur, contra reliquos hoc iure potentes, nisi sit legis publicatione vetustior.

§. V.

Tributorum exactioes dum iure ciuili praescribi ventantur l. 6. C. d. Praeser. 30. vel 40. annor. verbis: *Ideoque iubemus eos, qui rem aliquam per continuum annorum quadraginta curriculum sine quadam legitima interpellatione possederint, de possessione quidem rei seu dominio nequaquam remoueri, functiones autem seu ciuilem canonem, vel aliam quampiam publicam collationem eis impositam dependere compelli, nec huic parti cuiusque temporis praescriptionem oppositam admitti, nihil noui suo fisco Serenissimus Lator tribuit, ut potius quodammodo remittat, si quidem possessionem vel quasi immunitatis, si terminum, cuius memini, egreditur, ipsam a solutione tributorum immunitatem operari sinat. Etsi enim non id agitur istis, quas loquitur lex nostra, pactioibus, ut reipublicae fisco quid auferatur, damnosae ei tamen vel sunt, vel fore metuendum est. Haec enim onera rei sic imponuntur, ut sit credibile, praestari ex fructibus posse. Factoque deteriore fundo vel moderantur, vel remittuntur inopi possessori, vel eorum exactio, quod saepius euenire videas, suspenditur. Eaque nostro idiomate notantur dictione *derer decrement, oder caducken Schocke*. Vnde discrimen *unter vollen, gangbaren und decrement Schocken*. Quam ob rem facile patet, damnosa esse aerario pacta, quibus tributa fundo, modum fructuum superantia, imponuntur.*

§. VI.

Staurarum dictione, scimus, notari tributa a ciuibus Principi, publicae defensionis ergo, persoluenda, ut ipsam republicam

blicam eorum dominam, Principem administratorem dicant, diuersasque stationes, diuersa collegia feudale et camerale constituent. Non vero hanc feudarum appellationem in lege nostra ad ea onera, quae vocantur *Schocksteuern*, restringendam esse duco, vt potius, alia etiam onera ad eundem finem collineantia, verbi causa, *Hufen-Gelder*, *Einquartirung*, comprehendendi, eo magis certum habeam, quod scimus, in his definiendis, illorum, puta *derer Schock-Steuern*, rationem haberi. Quae omnia quoniam vtilitatis securitatisque publicae causa soluuntur, iis etiam fundis, qui nihil eiusmodi vnquam praefiterunt, modo feuda nobilia exceperis, recens imponi, quotidie videas. Vt ne quidem immemorialis temporis vel aliunde petita defensio possessorem tueatur.

§. VII.

Dein saepius contingit, vt a Principe per praefectos terrae incultae, imposito canone, vel censu, quotannis praefecturae persoluendo, ciuibus tradantur, vel, vt ab ipsis ciuibus, interueniente emphyteutico contractu, censusue reseruacione, fundorum dominia in alios transferantur. Cuiusmodi fundi si pars alienata sic fuerit, vt venditor integrum canonem vel censum in posterum soluat, emtorque partem acceptam ab omni census praestatione liberam habeat, aequae minus contra directum censusue dominum secundum vtramque decisionem quicquam efficitur. Etsi canon, quemadmodum de emphyteuseos natura accepimus, non in fructuum compensationem, sed in partis domini reseruatae agrificationem, soluitur. Multoque minus quid effici potest, si fundus integer hac lege venditus fuerit, vt venditor canonem vel censum soluat, emtorque fundum ab hoc onere immunem habeat. Quae etsi per se sunt aequissima, in eo tamen lex nostra a iure communi desleat, dum ne praescriptionis quidem praesidio ab onere canonis possessorem liberari sinat. Idque, si quid video propterea, quod

eue-

euenire facile potest, praesertim si emphyteuseos dominus iurisdictione non simul vitur, vt hic, praestito a venditore canone, nullam factae alienationis notitiam percipiat.

§. VIII.

Quod etsi suspicor ad praescriptionem excludendam Serenissimum Llatorem permouisse, ob generalitatem prohibitionis non audiendum reor possessorem, qui, dum probat emphyteuseos censusue dominum bene gnarum venditionis, canonem a venditore accepisse, immunitatis praesidium ex praescriptione quaerit. Potius vt firma sint et efficacia pacta, quibus id agitur, vt tributa, vel alia onera inter duos fundorum possessores distribuantur, vel ab vno in alterum transferantur, eorum, quibus hae praestationes soluendae sunt, praescitu et consensu opus est. Factaque partis fundi emphyteuticarii vel censualis venditione, in emphyteuseos censusue domini arbitrio positum esse existimo, ab vtro partium possessore integram pecuniae promissae vel frumenti, quippe in domini directi recognitionem praestandi, quantitatem exigere malit. Vt tantum ex facta ab altero solutione alterius liberatio descendat. Contra, domino canonem ab eo, qui pacto cum emphyteuta inito illum soluere promiserit, petenti iuris, quoniam ipsi nihil promissum est, exceptio obstare debet. Nisi ex iure ab emphyteuta sibi cesso simul agat. Siquidem ius emphyteutae, ob defectum emphyteuseos domini consensus infirmum, ex huius accessu validam contra promittentem actionem operatur.

§. IX.

Vltima pars nostrae legis a verbis, *so viel aber die be- reits bissher geschlossenen Contracte anbelanget*, quod haec ipsa verba abunde demonstrant, vnice ad negotia ante legem nostram perfecta attinent, vt satis mirari non possim, quum viderim, ad eam saepius ex conuentionibus nuperrime initis prouocari. Est vero haec eius vis: vt primo is, qui alteri,
ante

ante legis huius publicationem, immunitatem ab obligationibus istis realibus promiserit, quoniam eandem ob legis interuentem prohibitionem praestare nequeat, quanti interfit, stipulatori soluat: Deinde, vt liceat emtori, fundum, adiecta eiusmodi conditione, iam reprobata, comparatum, reddere, solutumque pro eo pretium repetere: Denique vt venditori ius protimiseos tribuatur, modo se eo vti velle coram iudice declaret, antequam emtor extraneus iudicalem inuestituram impetrauerit. In rationes harum constitutionum inquirere, quaeque ex iis dubitationes ob diuersa contractuum iura oriri possunt, scrutari, denique iustos concessio protimiseos iuri limites ponere, hoc loco nimis longum esset. Haec, prima mihi oblata occasione, singula persequar.

Leipzig, Diss., 1775 A17

ULB Halle

3

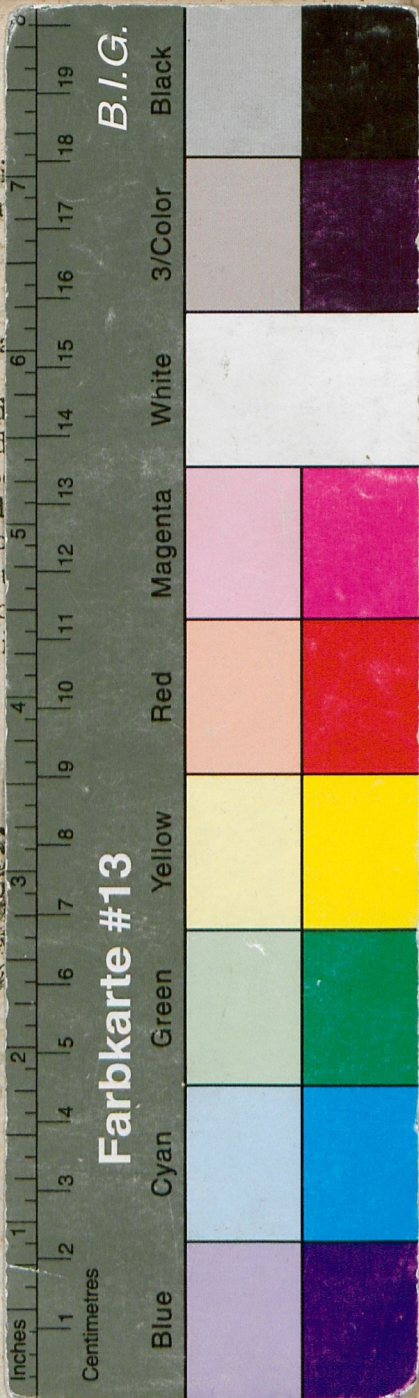
003 719 030

SB

AD 18

B.I.G.

Farbkarte #13

1775,9

1775,9.

SVPER
DECIS. EL. SAXON. XVII.
 D. A. MDCCXLVI.

DISSERTATIO
 QVAM
 ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS
 CONSENSV.
 P R A E S I D E
D. HENRICO GODOFREDO BAVERO
 SVPR. CVR. PROVINC. ET COLLEG. ICTOR. ASSESS.
 PANDECTAR. ANTECESS. ORDINAR. RELL.
 D. I. IVNII A. C. MDCCCLXXV.
 IN AVDITORIO ICTORVM
 TVEBITVR
CAROLVS FRIDERICVS SCHLOSSER
 PIRNAV. MISN.

L I P S I A E
 EX OFFICINA LANGENHEMIA.

